

Nr 10

Av herr **Huss**, om införande i hälsovårdsstadgan av viss föreskrift rörande yttertak till byggnad, som inrymmer boningsrum.

I hälsovårdsstadgans 8 och 43 §§ finns upptagna en hel del detaljbestämmelser rörande de minimifordringar, som från hälsovårdssynpunkt måste ställas på boningsrum. I allmänhet gäller bestämmelserna om boningsrummen som sådana, medan föreskrifterna om byggnaden, vari boningsrummen är inrymda, är sammanförda i det första momentet och av mera allmän natur. Detta är även fallet med motsvarande bestämmelse i 14 § förslaget till ny hälsovårdsstadga (SOU nr 31/1953). Otvivelaktigt är det en nackdel, att kraven på de för allmänt begagnade avsedda delarna av en byggnad, vilka krav mången gång har betydelse för den allmänna hälsovården, icke är mera bestämt formulerade. Här hade bl. a. behövts, såsom stadgas i den för Malmö stad sedan 1944 gällande hälsovårdsordningen, uttrycklig rätt för hälsovårdsnämnden att föreskriva anordnande av lämpliga belysningsanordningar i trappor inom byggnaden och i inom- eller utomhus befintliga avträden samt att föreskriva anbringande av skyddsanordningar vid fönsteröppningar i trappor.

I särskilt ett avseende har det visat sig, att den mycket allmänt hållna formuleringen hos det nu berörda första momentet av 8 och 43 §§ försvårar uppfyllande av de krav, som i därefter följande delar av dessa paragrafer ställs på boningsrummen. Andra momentets fjärde stycke inleds med ett krav på att "boningsrum skall vara så anordnat, att det bereder erforderligt skydd mot fuktighet". Härmed har avsetts, att golv, väggar och tak skall vara fria från fuktighet. Men uppenbart är, att, särskilt när det gäller översta våningen eller våningarna, innertaken icke kan hållas fria från fuktighet, om yttertaket är så bristfälligt, att det regnar in på vinden.

En bestämmelse synes sålunda vara erforderlig, eventuellt i form av ett andra stycke till första momentet, som preciserar kravet på täthet hos yttertaket. Förslagsvis kunde bestämmelsen ha följande lydelse: "Yttertak till byggnad, som inrymmer boningsrum, skall hava sådan täthet, att det icke genomsläpper fuktighet."

Mot införande av en sådan bestämmelse kan invändas, att det torde vara möjligt för hälsovårdsnämnderna att ge ett föreläggande om reparation av yttertak redan med den nuvarande lydelsen av första momentet. Hälso-

vårdsnämnden i Malmö har vid flera tillfällen gett förelägganden av denna innebörd, utan att dessa i något fall överklagats. Nämnden har emellertid haft det intrycket, att det icke varit otänkbart, att ett överklagande åtminstone i vissa fall kunnat medföra upphävande av föreläggandet. Det är nämligen inte uteslutet, att inregning på vinden anses böra kunna visas ha medfört fuktskador i underliggande våningar, innan man kan tala om sanitär olägenhet för hyresgästerna. Den nuvarande bestämmelsen skulle alltså kunna tolkas så, att inregning får tolereras, så länge dess verkan begränsas till fuktskador på vinden, och endast berättiga till föreläggande, när fuktskadorna trängt ner i våningarna. Från förebyggande hälsovårdssynpunkt är en sådan tingens ordning givetvis icke acceptabel.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av hälsovårdsstadgan, att det uttryckligen föreskrives, att yttertak till byggnad, som inrymmer boningsrum, skall hava sådan täthet, att det icke genomsläpper fuktighet.

Stockholm den 17 januari 1956

Ragnar Huss
